

Закон України
«Про засади адміністративно-територіального устрою України»

Цей Закон визначає засади адміністративно-територіального устрою України, порядок утворення, ліквідації, встановлення і зміни меж адміністративно-територіальних одиниць.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття адміністративно-територіального устрою України

Адміністративно-територіальний устрій України – це обумовлена географічними, історичними, економічними, соціальними, культурними та іншими чинниками внутрішня територіальна організація держави з розмежуванням її території на складові частини – адміністративно-територіальні одиниці, з метою забезпечення всім громадянам України, незалежно від місця їх проживання, сприятливих умов для повної реалізації їх людського потенціалу, забезпечення населення необхідним рівнем публічних послуг, раціональної системи управління соціально-економічними процесами, збалансованого розвитку усієї території держави.

Стаття 2. Засади адміністративно-територіального устрою України

Адміністративно-територіальний устрій України ґрунтується на таких засадах:

- суверенітету та територіальної цілісності України;
- єдності та цілісності державної політики на всій території України;
- створення умов для сталого і збалансованого соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць;
- забезпечення керованості відповідними територіями, поєднання унітарності та децентралізації у здійсненні державної влади;
- врахування історичних, економічних, екологічних, географічних, демографічних особливостей, культурних традицій;
- забезпечення додержання гарантованих державою соціальних стандартів з надання публічних послуг громадянам незалежно від місця проживання;
- доступності жителів до послуг, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування у межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць;
- повсюдності юрисдикції місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на територіях відповідних адміністративно-територіальних одиниць, за винятком окремих територій зі спеціальним

статусом, де створюються спеціалізовані адміністрації відповідно до окремих законів;

- цілісності території адміністративно-територіальної одиниці, відсутності анклавів, екславів;

- гармонійності, включення в одну адміністративно-територіальну одиницю територій з високим та низьким, зокрема, фіскальним потенціалом.

Стаття 3. Законодавство у сфері адміністративно-територіального устрою

Законодавство у сфері адміністративно-територіального устрою складається із Конституції України, цього Закону, інших актів законодавства України.

Стаття 4. Система адміністративно-територіального устрою України

1. Систему адміністративно-територіального устрою України складають Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища, села, на основі яких на підставі та в порядку, визначеними цим Законом, формуються адміністративно-територіальні одиниці.

Адміністративно-територіальні одиниці є регіонального, проміжного та базового рівнів.

2. Адміністративно-територіальними одиницями регіонального рівня (регіонами) є Автономна Республіка Крим, області, Київ та Севастополь.

3. Адміністративно-територіальними одиницями проміжного рівня є райони в Автономній Республіці Крим та в областях.

4. Адміністративно-територіальними одиницями базового рівня є громади, які утворюються на основі населених пунктів.

5. Адміністративно-територіальними одиницями можуть бути райони в містах.

Стаття 5. Адміністративно-територіальна одиниця

1. Адміністративно-територіальна одиниця – це частина території України в установлених відповідно до закону межах, що є територіальною основою для організації та діяльності державних органів та/або органів місцевого самоврядування.

2. Адміністративно-територіальна одиниця (крім району у місті, який набув статусу адміністративно-територіальної одиниці) повинна відповідати таким головним ознакам:

1) наявність населеного пункту, що має передумови для виконання функцій адміністративного центру адміністративно-територіальної одиниці;

2) кадрова, інфраструктурна, фінансова спроможність органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади виконувати повноваження, визначені законом для відповідного рівня адміністративно-територіальних одиниць в повному обсязі;

3) відсутність в її межах інших адміністративно-територіальних одиниць того ж рівня або адміністративно-територіальних одиниць нижчого рівня, що

перебувають в юрисдикції інших адміністративно-територіальних одиниць її рівня;

4) нерозривність території адміністративно-територіальної одиниці;

5) наявність на території адміністративно-територіальної одиниці бюджетних установ, спроможних надавати адміністративні, соціальні та інші послуги на рівні визначених державою стандартів.

3. Адміністративно-територіальні одиниці одного рівня адміністративно-територіального устрою межують між собою.

Стаття 6. Населений пункт

1. Населений пункт – компактно заселене місце проживання людей, що склалося внаслідок історичних традицій, господарської та іншої діяльності, має сталий склад населення, власну назву, відокремлену територію та зареєстровано в порядку, передбаченому цим Законом.

2. За містобудівними та соціально-економічними характеристиками населені пункти поділяються на міста, селища, села.

3. Місто – населений пункт з переважно компактною забудовою, на території якого розташовані промислові і переробні підприємства, підприємства комунального господарства, житловий фонд, мережа соціально-культурних закладів, яке має розвинуту соціальну, комунальну і транспортну інфраструктуру.

4. Селище – населений пункт з переважно садибною забудовою, сталим складом населення, утворення та розвиток якого пов'язані з розташуванням на його території, підприємств з виробництва і переробки сільськогосподарської, лісової, рибної продукції, залізничних вузлів, гідротехнічних та інших споруд і об'єктів, який має соціальну і комунальну інфраструктуру.

5. Село – населений пункт з садибною забудовою, сформований в умовах переважної зайнятості його жителів у сільському, лісовому чи рибному господарстві, народних промислах, первинній переробці сільськогосподарської, лісової чи рибної продукції, наявності у жителів індивідуального господарства, присадибної території.

6. Міста належать до міських, а селища та села – до сільських населених пунктів.

7. Межі населеного пункту визначаються на підставі містобудівної документації, розробленої відповідно до законодавства України.

8. Населений пункт може бути тимчасовим.

Тимчасовий населений пункт – компактна територія проживання (не менше 1 року) людей за межами села, селища, міста, на якій реєстрація місця проживання не здійснюється.

Стаття 7. Громада

1. Громада – це адміністративно-територіальна одиниця базового рівня, яка складається з одного або декількох населених пунктів та земель за їх межами, які відповідно до закону віднесені до комунальної власності.

2. Громада є територіальною основою для здійснення місцевого самоврядування жителями населених пунктів, що розташовані на території громади, формування і діяльності органів місцевого самоврядування.

3. Населений пункт, що розташований в межах території громади, який є місцем знаходження відповідної сільської, селищної, міської ради та її виконавчих органів, є адміністративним центром громади.

4. З метою організації ефективного управління місцевими справами, організації та надання жителям максимально наближено до їх місця проживання публічних послуг, сільською, селищною, міською радою населені пункти, тимчасові населені пункти або райони у містах, що входять до цієї громади можуть визначатися територіальною основою для запровадження в них інституту старост в порядку, визначеному законом.

Стаття 8. Район

1. Район – це адміністративно-територіальна одиниця проміжного рівня, яка складається з громад, чисельність населення яких складає не менше 150 000 жителів. На територіях із щільністю населення менше середньої щільності населення відповідної області район може мати меншу кількість жителів, якщо площа такого району перевищує середню по області.

2. Район є територіальною основою організації та діяльності органів виконавчої влади та органу місцевого самоврядування для надання спеціалізованих публічних послуг, що об'єктивно не можуть бути надані органами місцевого самоврядування територіальних громад, що діють в адміністративно-територіальних одиницях базового рівня у складі району.

3. Адміністративний центр району визначається з урахуванням історичних особливостей, географічного розташування, як правило, наявності інфраструктури, яка дозволяє розмістити необхідні місцевий орган виконавчої влади, територіальні органи центральних органів виконавчої влади та органи місцевого самоврядування району.

Стаття 8¹ Район у місті

1. У містах з метою оптимізації управління, належної реалізації повноважень органів місцевого самоврядування відповідно до принципу субсидіарності за рішенням міських рад можуть утворюватися райони у місті.

2. Райони в місті набувають статусу адміністративно-територіальних одиниць при створенні в них районних у місті рад, підпорядкованих їм виконавчих органів з переданими їм міськими радами частини передбаченими для громад повноважень.

3. Райони, як в містах чисельністю понад 300 тисяч, як адміністративно-територіальні одиниці, можуть створюватись при чисельності в них населення не менше 150 тис. жителів.

4. В районах в місті, де не створюються райони у місті ради, повноваження відокремлених підрозділів виконавчих органів місцевого самоврядування в них визначаються рішенням міської ради.

5. Порядок формування і повноваження районних рад в місті Києві визначаються окремим законом

Стаття 9. Регіон

1. Регіон - це адміністративно-територіальна одиниця регіонального рівня, яка поділяється на райони, є територіальною основою утворення та діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з метою здійснення державної регіональної політики, забезпечення збалансованого просторового розвитку та надання населенню визначених законом високоспеціалізованих публічних послуг.

2. Адміністративний центр регіону визначається з урахуванням наявності інфраструктури, що дозволяє розмістити місцеві органи виконавчої влади, територіальні органи центральних органів виконавчої влади та орган місцевого самоврядування регіону, доступності адміністративного центру регіону для жителів районів, які входять до складу цього регіону.

Стаття 10. Адміністративно-територіальні одиниці із спеціальним статусом та території з особливим характером управління

1. Адміністративно-територіальними одиницями із спеціальним статусом є міста Київ та Севастополь.

2. На території адміністративно-територіальних одиниць із спеціальним статусом органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади здійснюють повноваження відповідних органів громади, району та регіону.

3. З метою організації управління територіями, що постраждали від техногенних катастроф, військових дій та окупації окремим законом в межах частини однієї чи кількох адміністративно-територіальних одиниць на визначений період до подолання їх наслідків може бути виділено окремі території з особливим характером управління, що передбачає спеціальну структуру управління такими територіями.

4. Особливості вирішення питань адміністративно-територіального устрою в межах адміністративно-територіальних одиниць із спеціальним статусом та територій з особливим характером управління визначаються окремими законами про такі адміністративно-територіальні одиниці та території.

Стаття 11. Межі адміністративно-територіальних одиниць

1. Межа адміністративно-територіальної одиниці – це умовно замкнена лінія на поверхні землі (водній поверхні), яка відокремлює її територію від територій інших адміністративно-територіальних одиниць того ж рівня. Межа адміністративно-територіальної одиниці може частково збігатися з лінією Державного кордону України.

2. Межі адміністративно-територіальних одиниць встановлюються:

1) по лінії Державного кордону України;

2) на суходолі – за межами земельних ділянок та землекористувань, за характерними точками і лініями рельєфу;

3) на ріках та струмках – по середині головного фарватеру судноплавної ріки, посередині (на рівній віддалі від берегів) несудноплавної ріки, її головного рукава, струмка;

4) на озерах та інших природних водоймах – за прямою лінією, що з'єднує виходи меж адміністративно-територіальних одиниць до берегів озера або іншої водойми;

5) на штучних водоймах – відповідно до лінії меж, що проходили на місцевості до їх заповнення, а у разі утворення чи зміни меж адміністративно-територіальних одиниць після заповнення штучних водойм – за прямою лінією, що з'єднує виходи меж адміністративно-територіальних одиниць до берегів штучної водойми;

6) на залізничних і автодорожніх мостах, греблях та інших спорудах, що проходять через ділянки річок та струмків, – таким чином, щоб міст, гребля або інша споруда повністю знаходилась в межах однієї адміністративно-територіальної одиниці;

7) на автомобільних шляхах – таким чином, щоб полотно дороги знаходилось в межах однієї адміністративно-територіальної одиниці.

3. Межі, що встановлені по річці, струмку, озеру чи іншій водоймі, не підлягають перенесенню внаслідок зміни обрису їх берегів або рівня води, зміни русла річки, струмка.

4. Межі адміністративно-територіальної одиниці вважаються встановленими після набрання чинності відповідним законом.

5. Межі громади встановлюються додатком до відповідного закону шляхом затвердження топографічної карти мірилом 1:50000 з виносками в більш детальному мірилі, та такі межі співпадають з межами забудови.

6. Межі району встановлюються по зовнішній межі громад, які входять до району.

7. Межі регіону встановлюються відповідно до зовнішніх меж районів, на які поділяється регіон.

8. Опис меж адміністративно-територіальних одиниць після їх встановлення вноситься до відомостей Державного земельного кадастру. Межі адміністративно-територіальних одиниць фіксуються кадастровими картами, які складаються відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр».

РОЗДІЛ II. УТВОРЕННЯ, РЕОРГАНІЗАЦІЯ, ЛІКВІДАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ, НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ТА ЗМІНА ЇХ МЕЖ

Стаття 12. Підстави для змін адміністративно-територіального устрою

1. Зміни адміністративно-територіального устрою України означають зміну кількості адміністративно-територіальних одиниць або зміну меж адміністративно-територіальних одиниць.

2. Зміни меж адміністративно-територіальних одиниць відбувається у таких випадках:

1) при включенні частини території однієї адміністративно-територіальної одиниці до складу іншої адміністративно-територіальної одиниці також рівня адміністративно-територіального устрою;

2) при уточненні меж адміністративно-територіальних одиниць у зв'язку з суспільними потребами землеустрою, будівництва та планування розвитку територій.

3. Зміни адміністративно-територіального устрою на рівні районів, а також зміни меж Автономної Республіки Крим, областей, Києва та Севастополя, відповідно до цього Закону може ініціювати Кабінет Міністрів України або Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні ради, міські ради Києва, Севастополя.

4. Зміни адміністративно-територіального устрою на рівні громад, а також їх перейменування може ініціювати Кабінет Міністрів України або відповідні сільські, селищні, міські ради.

5. При ініціювання змін адміністративно-територіального устрою мають враховуватись:

1) історичне обґрунтування;

2) вплив на умови життя населення;

3) місцева ідентичність населення;

4) вплив на якість та доступність надання публічних послуг;

5) вплив на ефективність управління територією;

6) демографічна ситуація;

7) вплив на зміну транспортної доступності та комунікації;

8) вплив на підприємництво;

9) вплив на стан освіти та охорони здоров'я.

6. Адміністративно-територіальні одиниці утворюються, якщо при цьому:

1) забезпечується кадрова, інфраструктурна, фінансова спроможність органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади виконувати повноваження, визначені законодавством для відповідного рівня адміністративно-територіальних одиниць в повному обсязі;

2) забезпечується нерозривність території адміністративно-територіальної одиниці;

3) на території адміністративно-територіальної одиниці наявні бюджетні установи, спроможні надавати адміністративні, соціальні та інші послуги на рівні визначених державою стандартів.

Стаття 13. Особливі умови для утворення громади

1. Утворення громади здійснюється на основі населеного пункту (міста, селища, села), який є центром природнього тяжіння для жителів навколишніх

населених пунктів і на території якої розміщено значну частину місць працевлаштування жителів цього населеного пункту та навколишніх населених пунктів, наявні необхідні елементи соціальної, бюджетної та інженерної інфраструктури із забезпеченням доступності з урахуванням історично складених економічних, соціальних зв'язків в межах території громади.

2. Склад громади визначається, як правило, шляхом віднесення до неї населених пунктів, що знаходяться на меншій відстані до її адміністративного центру порівняно з центрами інших громад. При однаковій відстані до центрів громад населені пункти включаються до складу громади, виходячи із з перспектив соціально-економічного розвитку або інших чинників.

3. Віддаленість населених пунктів від адміністративного центру громади має відповідати, як правило, базовим вимогам доступності соціальних послуг, встановленим Кабінетом Міністрів України.

4. У разі, якщо створити громаду відповідно до частин першої та третьої цієї статті неможливо, громада формується навколо населеного пункту, що знаходиться найближче до географічного центру громади. При цьому у вказаному населеному пункті за рахунок коштів Державного бюджету України забезпечується створення інфраструктури, необхідної для функціонування органів управління громади.

5. Мінімальна розрахункова кількість населення сільської громади визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до галузевих норм мінімальної завантаженості бюджетних установ, що надають публічні послуги. Менша чисельність населення допускається для сільських громад, розташованих у важкодоступних місцевостях.

6. Площа сільської громади не може бути меншою половини від середнього по Україні показника площі сільських громад, крім важкодоступних та прикордонних територій, де площа громади не може бути меншою за третину середньої по Україні площі сільських громад.

Стаття 14. Порядок утворення, реорганізації та ліквідації громад, зміни їх меж, перенесення адміністративних центрів

1. Рішення про утворення, реорганізацію та ліквідацію громад, зміну їх меж приймається законом.

2. Закон, зазначений у частині першій цієї статті, визначає перелік населених пунктів, що входять до кожної із громад, яких стосуються відповідні зміни адміністративно-територіального устрою, їх назви, адміністративні центри. Додатком до закону є топографічна карта в масштабі 1:50.000 із зазначенням меж кожної із цих громад.

3. Проект закону, зазначений у частині першій цієї статті, вноситься на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України.

4. Проект закону, зазначений у частині першій цієї статті, готується Кабінетом Міністрів України за власною ініціативою або за поданням відповідно Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад, сільських, селищних, міських рад, яких стосуються відповідні зміни.

5. У разі підготовки проекту закону, зазначеного у частині першій цієї статті, за власною ініціативою Кабінет Міністрів України погоджує його з Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною обласною радою, сільською, селищною, міською радою, яких стосуються зміни адміністративно-територіального устрою, з обґрунтуванням їх позиції з цього питання.

6. До пояснювальної записки до проекту закону, зазначеного у частині першій цієї статті, крім відомостей, визначених Регламентом Верховної Ради України, включаються також такі відомості:

1) про основні демографічні показники у відповідних адміністративно-територіальних одиницях до і після внесення запропонованих змін;

2) про наявний та пропонується розподіл між громадами бюджетних установ та організацій, які надають адміністративні, соціальні та інші послуги відповідно до повноважень, віднесених законодавством України до компетенції органів місцевого самоврядування громад, а також підприємств комунальної форми власності;

3) про затверджений обсяг доходів та видатків та розрахунковий обсяг їх змін у бюджетах громад, яких стосується подання, на рік, в якому вноситься законопроект.

7. Рішення про перенесення адміністративного центру громади приймається законом за ініціативи Кабінету Міністрів України.

Сільська, селищна, міська рада може ініціювати перед Кабінетом Міністрів України перенесення адміністративного центру громади.

8. До пояснювальної записки до проекту закону про перенесення адміністративного центру громади до іншого населеного пункту крім відомостей, визначених Регламентом Верховної Ради України, включаються також такі відомості:

1) про основні демографічні показники населених пунктів, яких стосується проект закону;

2) про наявність у населеному пункті, до якого переноситься адміністративний центр, приміщень, будівель та споруд для забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування;

3) про доступність населеного пункту, до якого переноситься адміністративний центр, для жителів інших населених пунктів в межах відповідної громади.

9. Витрати, пов'язані із утворенням, реорганізацією та ліквідацією громад, змінами їх меж, а також витрати, пов'язані з перенесенням адміністративного центру громади, ініційованого Кабінетом Міністрів України, фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету України. Витрати, пов'язані з перенесенням адміністративного центру громади, ініційованим сільською, селищною, міською радою, фінансуються за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

Стаття 15. Порядок підготовки та прийняття рішень про зміни адміністративно-територіального устрою на рівні районів, перенесення їх адміністративних центрів

1. Рішення про утворення, реорганізацію та ліквідацію районів, зміну їх меж, перенесення їх адміністративних центрів приймається законом.

2. Закон, зазначений у частині першій цієї статті, визначає перелік громад, що входять до кожного із районів, яких стосуються відповідні зміни адміністративно-територіального устрою, їх назви, їх адміністративні центри. Додатком до закону є топографічна карта в масштабі 1:250.000 із зазначенням меж кожного з цих районів.

3. Якщо зміни адміністративно-територіального устрою, зазначені у частині першій цієї статті, супроводжуються утворенням, реорганізацією та ліквідацією громад, зміною їх меж, закон, зазначений у частині першій цієї статті, повинен також пропонувати вирішення відповідних питань у порядку, встановленому статтею 14 цього Закону.

4. Проект закону, зазначений у частині першій цієї статті, вноситься на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України.

5. Проект закону, зазначений у частині першій цієї статті, готується Кабінетом Міністрів України за власною ініціативою після консультацій з відповідними сільськими, селищними, міськими радами, радами відповідних регіонів.

6. Проект закону, зазначений у частині першій цієї статті, щодо змін адміністративно-територіального устрою може готуватися Кабінетом Міністрів України за ініціативою ради відповідного регіону, погодженою з районними радами та сільськими, селищними, міськими радами, яких стосуються такі зміни адміністративно-територіального устрою.

7. До пояснювальної записки до проекту закону про утворення, реорганізацію та ліквідацію районів, зміну їх меж, крім відомостей, визначених Регламентом Верховної Ради України, включаються також такі відомості:

1) погодження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної обласної ради, районних рад, сільських, селищних, міських рад, яких стосуються зміни адміністративно-територіального устрою, з обґрунтуванням їх позиції з цього питання;

2) відомості про основні демографічні показники у відповідних адміністративно-територіальних одиницях до і після внесення запропонованих змін;

3) наявний та пропонований розподіл між районами бюджетних установ та організацій, які надають адміністративні, соціальні та інші послуги відповідно до повноважень, віднесених законодавством України до компетенції органів місцевого самоврядування відповідного рівня, місцевих органів виконавчої влади;

4) затверджений обсяг доходів та видатків та розрахунковий обсяг їх змін у бюджетах районів та громад, яких стосуються зміни адміністративно-територіального устрою, на рік, в якому вноситься законопроект;

5) потреби щодо утворення, реорганізації чи ліквідації місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів центральних органів виконавчої влади (за необхідності).

8. Відповідна районна рада може ініціювати перед Кабінетом Міністрів України перенесення адміністративного центру району.

9. До пояснювальної записки до проекту закону про перенесення адміністративного центру району до іншого населеного пункту крім відомостей, визначених Регламентом Верховної Ради України, включаються також такі відомості:

1) погодження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної обласної ради, районних рад, сільських, селищних, міських рад, яких стосується проект закону, з обґрунтуванням їх позиції з цього питання;

2) відомості про наявність у населеному пункті, до якого переноситься адміністративний центр, приміщень, будівель та споруд для забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої і судової влади, територіальних органів центральних органів виконавчої влади;

3) відомості про доступність населеного пункту, до якого переноситься адміністративний центр, для жителів інших населених пунктів громад району.

10. Витрати, пов'язані із утворенням, реорганізацією та ліквідацією районів, змінами їх меж, а також витрати, пов'язані з перенесенням адміністративного центру району, ініційованим Кабінетом Міністрів України, фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету України. Витрати, пов'язані з перенесенням адміністративного центру району, ініційованим районною радою, фінансуються за рахунок коштів місцевого бюджету.

Стаття 16. Порядок зміни меж села, селища

1. Рішення про зміну меж села, селища приймається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною обласною радою, якщо ці зміни не спричиняють зміни меж відповідної громади.

2. Ініціювання процесу зміни меж села, селища здійснюється сільською, селищною, міською радою, до якої належить відповідне село, селище на підставі перспективного плану розвитку села, селища відповідно до розроблених містобудівних документів (генерального плану населеного пункту, схеми планування території адміністративно-територіальної одиниці).

3. При ініціюванні процесу зміни меж села, селища сільська, селищна, міська рада приймає рішення про розробку проекту землеустрою щодо зміни меж такого села, селища як населеного пункту відповідно до вимог Земельного кодексу України та Закону України «Про землеустрій».

4. Рішення про клопотання перед Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою щодо зміни меж села, селища приймає сільська, селищна, міська рада за поданням відповідного голови після розробки проекту землеустрою, зазначеного у частині третій цієї статті, та підготовки інших документів, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

5. До клопотання сільської, селищної, міської ради додаються:

1) обґрунтування доцільності зміни меж села, селища;

2) результати громадських слухань у селі, селищі, межі якого змінюються, щодо пропонуванних змін, а також у сусідніх селах, селищах, якщо такі зміни зачіпають інтереси жителів цих населених пунктів;

3) проект землеустрою щодо зміни меж села, селища;

4) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження села, селища, його існуючих та пропонуванних меж;

5) відомості про кількість населення в межах села, селища, основні демографічні показники населення;

6) прогностичний розрахунок видатків, пов'язаних з прийняттям рішення, та джерела їх відшкодування.

6. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом не більше шести місяців від дня надходження клопотання, зазначеного у частині четвертій цієї статті, приймає рішення про зміну меж села, селища або відхиляє таке клопотання. У рішенні про зміну меж села, селища встановлюються нові межі населеного пункту.

7. Якщо зміна меж села, селища вимагає змін меж громади, рішення про зміну меж села, селища розглядається після зміни меж громади, здійсненої у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 17. Порядок зміни меж міста

1. Рішення про зміну меж міста приймає Верховна Рада України у формі постанови з додатком у вигляді топографічної карти мірилом 1:50000 чи більш детальним.

2. Ініціювання процесу зміни меж міста здійснюється міською радою, до території юрисдикції якої належить відповідне місто, на підставі перспективного плану розвитку міста відповідно до розроблених містобудівних документів (генерального плану міста, схеми планування території адміністративно-територіальної одиниці), у порядку, встановленому частинами третьою – п'ятою статті 16 цього Закону.

3. При ініціюванні процесу зміни меж міста міська рада приймає рішення про розробку проекту землеустрою щодо зміни меж міста відповідно до вимог Земельного кодексу України та Закону України «Про землеустрій».

4. Рішення про клопотання перед Верховною Радою України щодо зміни меж міста та про звернення до Кабінету Міністрів України щодо підтримки такого клопотання приймає міська рада за поданням міського голови після розробки проекту землеустрою, зазначеного у частині третій цієї статті, та підготовки інших документів, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

5. До клопотання міської ради додаються:

1) обґрунтування доцільності зміни меж міста;

2) результати громадських слухань у місті, межі якого змінюються, щодо пропонуванних змін, а також у сусідніх населеного пунктах, якщо такі зміни зачіпають інтереси жителів цих населених пунктів;

3) проект землеустрою щодо зміни меж міста;

4) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження міста, його існуючих та пропонованих меж;

5) відомості про кількість населення в межах міста, основні демографічні показники населення;

6) прогнозний розрахунок видатків, пов'язаних з прийняттям рішення, та джерела їх відшкодування.

6. Кабінет Міністрів України протягом не більше шести місяців від дня надходження звернення приймає рішення про підтримку клопотання щодо зміни меж міста або відхиляє таке клопотання.

7. Кабінет Міністрів України не пізніше як через десять днів з дня прийняття рішення про підтримку клопотання щодо зміни меж міста подає зазначене рішення, а також клопотання міської ради разом з документами, зазначеними у частині п'ятій цієї статті, до Верховної Ради України.

8. Якщо зміна меж міста вимагає змін меж громади, рішення про зміну меж міста розглядається після зміни меж громади, здійсненої у порядку, встановленому цим Законом.

9. Клопотання міської ради Києва чи Севастополя щодо зміни меж відповідно міста Києва, міста Севастополя, якщо ця зміна не спричиняє зміни меж відповідних регіонів, готується у порядку, встановленому цією статтею і подається безпосередньо до Верховної Ради України.

Стаття 18. Порядок віднесення населених пунктів до категорії сіл та селищ

1. Рішення про віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ приймається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною обласною радою.

2. Віднесення тимчасового населеного пункту, який розташований поза межами існуючих населених пунктів, до категорії сіл здійснюється за умови, що населений пункт відповідає вимогам, зазначеним у частині п'ятій статті 6 цього Закону, і в населеному пункті проживає понад 50 осіб.

3. Віднесення населеного пункту до категорії селищ може здійснюватися за умови, що населений пункт відповідає вимогам, зазначеним у частині п'ятій статті 6 цього Закону.

4. Жителі населеного пункту ініціюють процес віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ шляхом звернення до голови відповідної сільської, селищної, міської ради, на території юрисдикції якої розташований населений пункт, шляхом проведення загальних зборів громадян за місцем проживання.

5. Сільський, селищний, міський голова за зверненням, зазначеним у частині четвертій цієї статті, або за власною ініціативою готує обґрунтування доцільності віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ та виносить на розгляд сільської, селищної, міської ради питання про доцільність клопотання щодо такого віднесення населеного пункту.

6. У разі підтримки сільською, селищною, міською радою ініціативи про віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ відповідна рада приймає рішення про розробку проекту землеустрою щодо встановлення меж такого населеного пункту відповідно до вимог Земельного кодексу України та Закону України «Про землеустрій».

7. Рішення про клопотання перед Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою щодо віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ приймає сільська, селищна, міська рада за поданням відповідного голови після розробки проекту землеустрою, зазначеного у частині шостій цієї статті, та підготовки інших документів, зазначених у частині восьмій цієї статті.

8. До клопотання сільської, селищної, міської ради додаються:

1) обґрунтування доцільності віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ;

2) рішення загальних зборів громадян за місцем проживання у населеному пункті;

3) пропозиція щодо назви населеного пункту;

4) проект землеустрою щодо встановлення меж населеного пункту;

5) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження населеного пункту та його меж;

6) відомості про кількість населення в межах населеного пункту, основні демографічні показники населення;

7) відомості про житловий фонд населеного пункту, про наявність в населеному пункті закладів освіти, охорони здоров'я, підприємств комунальної форми власності, соціального та культурного призначення, інших суб'єктів господарювання;

8) прогнозний розрахунок видатків, пов'язаних з прийняттям рішення, та джерела їх відшкодування.

9. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом не більше шести місяців від дня надходження клопотання, зазначеного у частині сьомій цієї статті, приймає рішення про віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ або відхиляє таке клопотання. У рішенні про віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ, визначаються його категорія та встановлюються межі населеного пункту.

10. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада невідкладно після прийняття рішення про віднесення населеного пункту до категорії сіл чи селищ вносить подання до Верховної Ради України щодо найменування села, селища.

Стаття 19. Порядок віднесення сіл до категорії селищ

1. Рішення про віднесення села до категорії селищ приймається Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною обласною радою.

2. Віднесення села до категорії селищ може здійснюватися за умови, що таке село відповідає вимогам, зазначеним у частині п'ятій статті 6 цього Закону.

3. Жителі села ініціюють процес його віднесення до категорії селищ шляхом звернення до відповідного сільського, селищного міського голови, шляхом проведення загальних зборів громадян за місцем проживання.

4. Підготовка і прийняття рішення сільською, селищною, міською радою щодо клопотання про віднесення села до категорії селищ здійснюється у порядку, встановленому частинами п'ятою – сьомою статті 18 цього Закону. У разі наявності у села встановлених меж план землеустрою щодо їх встановлення не розробляється.

5. До клопотання сільської, селищної, міської ради щодо віднесення села до категорії селищ додаються:

- 1) обґрунтування доцільності віднесення села до категорії селищ;
- 2) рішення загальних зборів громадян за місцем проживання;
- 3) копія рішення про встановлення меж села або проект землеустрою щодо їх встановлення;
- 4) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження села та його меж;
- 5) відомості про кількість населення в межах села, основні демографічні показники населення;
- 6) відомості про житловий фонд села, про наявність у селі закладів освіти, охорони здоров'я, підприємств комунального форми власності, соціального та культурного призначення, інших суб'єктів господарювання;
- 7) прогнозний розрахунок видатків, пов'язаних з прийняттям рішення, та джерела їх відшкодування.

6. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом не більше шести місяців від дня надходження клопотання приймає рішення про віднесення села до категорії селищ або відхиляє таке клопотання. Якщо межі села не були попередньо встановлені, у рішенні про віднесення села до категорії селищ встановлюються його межі.

7. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада невідкладно після прийняття рішення про віднесення села до категорії селищ вносить подання до Верховної Ради України щодо найменування новоутвореного селища.

Стаття 20. Порядок віднесення населеного пункту до категорії міст

1. Рішення про віднесення населеного пункту до категорії міст приймає Верховна Рада України у формі постанови.

2. Проект постанови Верховної Ради України, зазначеної у частині першій цієї статті, вноситься на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України. Зазначений проект готується Кабінетом Міністрів України на підставі клопотання відповідної сільської, селищної, міської ради та рішення про

підтримку такого клопотання Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною обласною радою.

3. Віднесення населеного пункту до категорії міст може здійснюватися за умови, що такий населений пункт відповідає вимогам, зазначеним у частині четвертій статті 6 цього Закону.

4. Ініціювання процесу віднесення населеного пункту до категорії міст здійснюється відповідною сільською, селищною, міською радою.

5. Сільський, селищний, міський голова на виконання рішення сільської, селищної, міської ради про ініціювання віднесення населеного пункту до категорії міст готує обґрунтування доцільності віднесення населеного пункту до категорії міст та виносить на розгляд відповідної ради питання про доцільність клопотання перед Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою про підтримку такого клопотання.

6. Рішення про клопотання перед Кабінетом Міністрів України щодо віднесення населеного пункту до категорії міст та про звернення до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної ради щодо підтримки такого клопотання приймає сільська, селищна, міська рада за поданням сільського, селищного, міського голови після підготовки документів, зазначених у частині сьомій цієї статті.

7. До клопотання сільської, селищної, міської ради додаються:

1) обґрунтування доцільності віднесення населеного пункту до категорії міст;

2) копія рішення про встановлення меж населеного пункту ;

3) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження населеного пункту та його меж;

4) відомості про кількість населення в межах населеного пункту, основні демографічні показники населення;

5) відомості про житловий фонд населеного пункту , про наявність в населеному пункті закладів освіти, охорони здоров'я, підприємств комунального господарства, соціального та культурного призначення, інших суб'єктів господарювання;

б) прогнозний розрахунок видатків, пов'язаних з прийняттям рішення, та джерела їх відшкодування.

8. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом не більше шести місяців від дня надходження звернення приймає рішення про підтримку клопотання щодо віднесення населеного пункту до категорії міст або відхиляє таке клопотання.

9. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада не пізніше як через десять днів з дня прийняття рішення про підтримку клопотання щодо віднесення населеного пункту до категорії міст подає зазначене рішення, а також клопотання сільської, селищної, міської ради разом з документами, зазначеними у частині сьомій цієї статті, до Кабінету Міністрів України.

10. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада одночасно із поданням рішення про підтримку клопотання щодо віднесення населеного

пункту до категорії міст вносить подання до Кабінету Міністрів України щодо найменування чи перейменування міста.

Стаття 21. Порядок найменування та перейменування адміністративно-територіальних одиниць, населених пунктів

1. Кожна адміністративно-територіальна одиниця має власну назву.

2. При найменуванні чи перейменуванні адміністративно-територіальної одиниці не допускається:

1) присвоєння громаді назви іншої громади, що вже існує в межах відповідного регіону;

2) присвоєння району назви району, що вже існує в Україні.

3. Назви адміністративно-територіальних одиниць регіонального рівня (регіонів) визначені частиною другою статті 133 Конституції України.

Найменування та перейменування адміністративно-територіальних одиниць регіонального рівня здійснюється шляхом внесення змін до Конституції України.

4. Назва громади чи району має відповідати, як правило, назві населеного пункту, який є їх адміністративним центром.

У випадку, якщо найменування, перейменування адміністративно-територіальної одиниці по назві населеного пункту – адміністративного центру адміністративно-територіальної одиниці призводить до порушення положень частини другої цієї статті, такій адміністративно-територіальній одиниці надається інша назва з урахуванням історичних, культурних, географічних, етнічних та інших місцевих умов і особливостей.

5. Рішення про найменування та перейменування адміністративно-територіальної одиниці проміжного та базового рівня приймається Верховною Радою України у формі закону.

6. Проект закону щодо найменування та перейменування адміністративно-територіальної одиниці проміжного та базового рівня подається Кабінетом Міністрів України.

До пояснювальної записки до проекту закону крім відомостей, визначених Регламентом Верховної Ради України, включаються також такі відомості:

1) про подання відповідної ради;

2) про результати місцевого референдуму, проведеного в адміністративно-територіальній одиниці з вказаного питання;

3) про історичні відомості про населений пункт – адміністративний центр адміністративно-територіальної одиниці, у тому числі про всі відомі його назви;

4) про обсяг видатків, пов'язаних з найменуванням, перейменуванням адміністративно-територіальної одиниці та джерела їх відшкодування.

7. Рішення про найменування та перейменування населеного пункту приймається Верховною Радою України у формі постанови. Проект відповідної постанови вноситься на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів

України з власної ініціативи або на клопотання відповідної сільської, селищної, міської ради, підтриманого рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної ради.

8. Якщо перейменування населеного пункту, який є адміністративним центром адміністративно-територіальної одиниці, має наслідком перейменування цієї адміністративно-територіальної одиниці, рішення з цих питань приймається відповідно до частин першої - шостої цієї статті.

9. Рішення про найменування, перейменування населеного пункту приймається з урахуванням результатів загальних зборів громадян за місцем проживання у відповідному населеному пункті, місцевого референдуму у відповідній громаді.

10. При найменуванні, перейменуванні населеного пункту не допускається присвоєння назви іншого населеного пункту, що вже існує в межах відповідної громади.

11. Клопотання щодо найменування, перейменування населеного пункту, що належить до громади, приймається рішенням сільської, селищної, міської ради. До клопотання додаються:

1) обґрунтування пропонованої назви населеного пункту з посиланням на географічні, історичні, національно-культурні чи інші вагомні чинники, що є передумовою найменування (перейменування);

2) експертний висновок спеціально уповноваженого органу з географічних назв щодо найменування або перейменування населеного пункту відповідно до частини п'ятої статті 8 Закону України «Про географічні назви»;

3) соціально-економічна характеристика населеного пункту;

4) топографічна карта місцевості із зазначенням місця знаходження населеного пункту та його меж;

12. Сільська, селищна, міська рада звертається до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної ради щодо підтримки клопотання про найменування (перейменування) населеного пункту після підготовки документів, зазначених у частині одинадцятій цієї статті.

13. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада протягом не більше шести місяців від дня надходження звернення, зазначеного у частині дванадцятій цієї статті, приймає рішення про підтримку клопотання щодо найменування (перейменування) населеного пункту або відхиляє таке клопотання.

14. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада не пізніше як через десять днів з дня прийняття рішення про підтримку клопотання щодо найменування (перейменування) населеного пункту подає зазначене рішення, а також клопотання сільської, селищної, міської ради разом з документами, зазначеними у частині одинадцятій цієї статті, до Кабінету Міністрів України.

РОЗДІЛ III. ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ ТА НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ УКРАЇНИ

Стаття 22. Державна реєстрація адміністративно-територіальних одиниць та населених пунктів

1. Відомості про адміністративно-територіальні одиниці та населені пункти включаються до Державного реєстру адміністративно-територіальних одиниць та населених пунктів (далі – Державний реєстр).

2. Порядок ведення Державного реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Державний реєстр формується і ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань територіальної організації влади.

4. Державний реєстр ведеться у формі електронного банку даних.

5. До Державного реєстру включаються відомості про:

1) назву адміністративно-територіальної одиниці, населеного пункту;

2) перелік адміністративно-територіальних одиниць нижчого рівня, населених пунктів, що розташовані у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

3) межі та площу території адміністративно-територіальної одиниці, населеного пункту;

4) чисельність населення адміністративно-територіальної одиниці, населеного пункту станом на 1 січня поточного року.

6. Відомості, що містяться в Державному реєстрі, є відкритими. Отримання відомостей з Державного реєстру забезпечується на безоплатній основі.

7. Строк надання відомостей з Державного реєстру за запитом не повинен перевищувати п'яти робочих днів з дня надходження запиту.

8. Передання відомостей Державного реєстру третім особам на комерційній основі забороняється.

Стаття 23. Підстави та порядок зняття з обліку в Державному реєстрі адміністративно-територіальних одиниць, населених пунктів

1. Зняття з обліку в Державному реєстрі адміністративно-територіальної одиниці здійснюється на підставі закону про ліквідацію цієї адміністративно-територіальної одиниці у порядку, визначеному цим Законом.

2. Зняттю з обліку в Державному реєстрі підлягають населені пункти, в яких відсутні місця проживання фізичних осіб.

3. Зняття з обліку в Державному реєстрі населеного пункту здійснюється на підставі рішення Кабінету Міністрів України за поданням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної обласної ради у випадку, коли з моменту зняття з реєстрації місця проживання останньої фізичної особи пройшло не менше одного року.

Стаття 24. Офіційний довідник «Україна. Адміністративно-територіальний устрій»

Кабінет Міністрів України на підставі відомостей Державного реєстру кожні три роки видає в електронній та друкованій формах офіційний довідник «Україна. Адміністративно-територіальний устрій».

РОЗДІЛ IV. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2018 року.

2. Визнати таким, що втратив чинність Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 12 березня 1981 року № 1654-X «Про порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1981 р., № 12, ст. 179; із змінами, внесеними згідно із Законом № 4865-VI (ВВР, 2013, № 17, ст.150).

3. Внести до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» такі зміни:

1) у статті 1:

а) в абзаці другому слова «села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр» замінити словами «адміністративно-територіальної одиниці базового рівня»;

б) абзац третій виключити;

2) доповнити Закон статтею 16¹:

«Стаття 16¹. Особливості управління при зміні адміністративно-територіального устрою

1. У разі зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць органи місцевого самоврядування адміністративно-територіальних одиниць, що ліквіднуються, припиняються.

2. Повноваження місцевих рад, сільських, селищних, міських голів, обраних до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, завершуються в день набуття повноважень місцевих рад, сільських, селищних, міських голів, обраних в нових адміністративно-територіальних одиницях.

Після завершення повноважень місцевих рад, обраних до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, їхні виконавчі комітети продовжують здійснювати свої повноваження до затвердження новообраною радою персонального складу її виконавчого комітету. Протягом зазначеного строку сільський, селищний, міський голова, обраний територіальною громадою нової адміністративно-територіальній одиниці, очолює такий виконавчий комітет та входить до його персонального складу.

Після завершення повноважень сільського голови, який одноособово виконував функції виконавчого органу сільської ради до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, відповідні функції одноособово

виконує сільський, селищний, міський голова, обраний територіальною громадою нової адміністративно-територіальної одиниці, з дня набуття ним повноважень до затвердження відповідною радою персонального складу її виконавчого комітету.

3. Територіальна громада нової адміністративно-територіальної одиниці є правонаступником всього майна, прав та обов'язків територіальних громад, які існували до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, з дня набуття повноважень сільською, селищною, міською радою, обраною в новій адміністративно-територіальній одиниці.

З дня набуття повноважень новоутвореною радою у порядку, визначеному цим Законом, здійснюється припинення відповідних юридичних осіб - місцевих рад, обраних до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць.

Юридична особа - місцева рада нової адміністративно-територіальної одиниці є правонаступником прав та обов'язків всіх юридичних осіб - місцевих рад, обраних до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, з дня набуття повноважень місцевою радою нової адміністративно-територіальної одиниці.

4. Найменування представницького органу місцевого самоврядування адміністративно-територіальної одиниці як юридичної особи складається з частини, яка є похідною від власного найменування населеного пункту, визначеного її адміністративним центром, у формі прикметника та відповідного загального найменування представницького органу місцевого самоврядування (сільська, селищна, міська, районна у місті, районна, обласна рада).

5. З дня затвердження сільською, селищною, міською радою нової адміністративно-територіальної одиниці персонального складу її виконавчого комітету у порядку, визначеному цим Законом, здійснюється припинення відповідних юридичних осіб - виконавчих комітетів відповідних рад, що функціонували до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць.

Юридична особа - виконавчий комітет сільської, селищної, міської ради нової адміністративно-територіальної одиниці, є правонаступником прав та обов'язків юридичних осіб - виконавчих комітетів відповідних рад, що функціонували до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, з дня затвердження сільською, селищною, міською радою нової адміністративно-територіальної одиниці персонального складу її виконавчого комітету.

6. Найменування виконавчого органу місцевого самоврядування нової адміністративно-територіальної одиниці як юридичної особи складається з відповідного загального найменування виконавчого органу місцевого самоврядування (виконавчий комітет, управління, відділ тощо) та повного найменування відповідного представницького органу місцевого самоврядування у родовому відмінку.

7. Під час проведення припинення юридичних осіб – місцевих рад та виконавчих комітетів повноваження з управління справами таких юридичних осіб здійснює відповідний голова.

За поданням новообраного голови відповідна рада може утворити комісії для забезпечення виконання таким головою повноважень з управління справами юридичних осіб, що припиняються.

8. Після припинення повноважень рад, обраних до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, виконавчих комітетів, сільського голови, який одноособово виконував функції виконавчого органу сільської ради, видані ними нормативно-правові акти, невиконані акти індивідуальної дії зберігають чинність на відповідних територіях та для відповідних осіб.

Місцева рада, обрана в новій адміністративно-територіальній одиниці, виконавчий комітет можуть вносити зміни, визнавати такими, що втратили чинність, або скасовувати нормативно-правові акти відповідних органів місцевого самоврядування та посадових осіб, що функціонували до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць.

9. Бюджети, сформовані до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, виконуються окремо до закінчення бюджетного періоду з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Місцева рада новоутвореної адміністративно-територіальної одиниці може вносити зміни до рішень про місцеві бюджети, прийняті відповідними радами до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць.

До завершення періоду окремого виконання бюджетів функції головних розпорядників, розпорядників бюджетних коштів продовжують здійснювати відповідні бюджетні установи в особі відповідного голови в новоутвореній адміністративно-територіальній одиниці, інших керівників бюджетних установ.

До завершення періоду окремого виконання бюджетів функції місцевих фінансових органів здійснюють:

1) відповідні місцеві фінансові органи, створені до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць;

2) відповідний голова, якщо місцеві фінансові органи не були створені згідно із законом.

Залишки коштів на кінець бюджетного періоду бюджетів, сформованих до зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць, перераховуються до бюджету новоутвореної адміністративно-територіальної одиниці на підставі платіжних доручень за підписом, відповідного голови, обраного в новоутвореній адміністративно-територіальній одиниці.

10 Державна реєстрація припинення юридичних осіб - місцевих рад, виконавчих комітетів здійснюється на підставі заяви, поданої відповідним

головою, обраним в новоутвореній адміністративно-територіальній одиниці, або уповноваженою ним особою суб'єкту державної реєстрації.

Державна реєстрація припинення юридичних осіб - виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад, які забезпечують окреме виконання бюджетів здійснюється не раніше затвердження бюджету радою, обраною в новоутвореній адміністративно-територіальній одиниці.

11. Юридична особа – місцева рада, виконавчий комітет є такою, що припинилася, з дня внесення запису про її припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Державна реєстрація змін до відомостей про юридичну особу – місцеву раду, виконавчий комітет, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, здійснюється на підставі заяви, поданої відповідним головою, обраним в новоутвореній адміністративно-територіальній одиниці, або уповноваженою ним особою»;

3) частину першу статті 78 доповнити новим четвертим пунктом такого змісту:

«4) зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць»;

4) частину першу статті 79 доповнити новим сьомим пунктом такого змісту:

«7) зміни кількості адміністративно-територіальних одиниць».

4. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 - 4, ст. 27):

1) статті 173 і 174 виключити;

2) статтю 175 після слова «встановлюються» доповнити словами «та змінюються».

5. Внести до Закону України «Про географічні назви» (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 27, ст. 360) такі зміни:

1) в абзаці третьому статті 1 слова «міста, селища, села тощо» замінити словами «громади тощо; населеного пункту – міста, селища, села тощо»;

2) частину сьому статті 5 викласти у такій редакції:

«Назва адміністративно-територіальної одиниці, як правило, є похідною від назви населеного пункту, який є її адміністративним центром, із зазначенням її рівня, категорії чи статусу. Як виняток, назва адміністративно-територіальної одиниці може бути похідною від географічного чи історичного найменування території, де розташована адміністративно-територіальна одиниця».

6. Частину другу статті 89 Регламенту Верховної Ради України, затвердженому Законом України "Про Регламент Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14 - 17, ст. 133, ст. 134; 2011

р., № 10, ст. 64) доповнити словами «проектів законів та постанов з питань, визначених законом про адміністративно-територіальний устрій України».

7. Кабінету Міністрів України

1) протягом 60 днів з дня набрання чинності цим Законом розробити Програму реформування адміністративно-територіального устрою України відповідно до вимог цього Закону.

2) затвердити положення про Державний реєстр адміністративно-територіальних одиниць та населених пунктів України, а також порядок його ведення, вирішити інші питання щодо забезпечення його функціонування;

3) внести пропозиції щодо приведення законодавчих актів, зокрема, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» тощо у відповідність до цього Закону;

4) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

5) відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

6) забезпечити перегляд і скасування центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

8. До завершення реформування адміністративно-територіального устрою України відповідно до вимог цього Закону та Програми реформування адміністративно-територіального устрою України місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування здійснюють свої повноваження у межах території існуючих адміністративно-територіальних одиниць.

**Голова
Верховної Ради України**